

Pokud jde o výpočet jejího důchodu, žalobkyně napadá i praxi Komise, která spočívá v názoru, že přeložení dočasného zaměstnance, na kterého se vztahuje čl. 2 písm. f) PŘOZ, do jiné agentury Evropské unie vede k uzavření nové smlouvy, odlišné od předchozí, což představuje přerušování profesní kariéry tohoto zaměstnance a vede k použití nových ustanovení služebního řádu týkajících se starobního důchodu.

Žaloba podaná dne 2. března 2017 – Argus Security Projects v. Komise a ESVČ

(Věc T-131/17)

(2017/C 129/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Kypr) (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Žalované: Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise o započtení částky 52 600 eur obsažené v jejím dopise ze dne 13. února 2017;
- zrušil rozhodnutí Komise jednající v postavení účetního ESVČ o započtení částky 41 522 eur obsažené v jejím dopise ze dne 15. února 2017;
- zrušil rozhodnutí Komise jednající v postavení účetního ESVČ o započtení částky 6 324 eur obsažené v jejím dopise ze dne 28. února 2017;
- uložil Evropské komisi a ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Podle žalobkyně musí být přijetí rozhodnutí o jednostranných započteních, která představují napadená rozhodnutí, ve smluvním kontextu, a to i přesto, že druhá smluvní strana podala žalobu pro porušení smluvních povinností k příslušnému soudu stanovenému smlouvou, považováno za protiprávní a v rozporu s článkem 47 Listiny.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Evropské komise a Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) k přijetí rozhodnutí o započtení ve smluvním rámci. Žalované překročily své pravomoci tím, že jednostranně uplatnily pravomoc k ukončení sporu smluvního původu, a napadená rozhodnutí tak musí být zrušena z důvodu nedostatku pravomoci jejich autora.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 80 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (dále jen „finanční nařízení“). Žalobkyně má za to, že jelikož před belgickým soudem řízení stále probíhá, účetní orgán Komise nemohl oprávněně identifikovat danou pohledávku jako jistou, o stanovené pevné částce a splatnou. Daná pohledávka tedy nesplňuje podmínky stanovené v článku 80 finančního nařízení, a tudíž nemohla být započtena.